

Іоргачова М.І.
к.е.н, ст.викладач

Коцюрубенко Г.М.
к.е.н, ст.викладач

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЕКТУВАННЯ ЗАВДАНЬ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ-МАГІСТРАНТІВ

У сучасному освітньому процесі немає проблеми більш важливої та, одночасно, більш складної, ніж організація самостійної роботи студентів (СРС). Важливість цієї проблеми пов'язана з новою роллю самостійної роботи (СР) – вона поступово перетворюється на провідну форму організації навчального процесу, а складність проблеми полягає в необхідності оптимізації поєднання часу на лекційні заняття та на виконання самостійної роботи з різних дисциплін.

В статті 50 Закону України «Про вищу освіту» вказано, що однією з форм організації освітнього процесу є *самостійна робота*, яка представляє собою заплановану роботу студентів, що виконується за завданням та при методичному керівництві викладача, але без його безпосередньої участі [1].

Залежно від місця і часу проведення, характеру керівництва з боку викладача і способу контролю, СР поділяється на такі види: під час основних аудиторних занять (лекцій, семінарів); під контролем викладача у формі планових консультацій; поза аудиторну самостійну роботу. СРС – це насамперед, вміння оптимізувати процес поєднання вищезазначених частин. Самостійна робота над навчальною дисципліною для студентів може включати різні форми, які визначаються робочою навчальною програмою, залежно від мети, завдань та змісту навчального курсу, зокрема: вивчення окремих питань; виконання індивідуальних завдань, підготовка до контрольних робіт і т. ін.

На нашу думку проектування завдань для самостійної роботи студентів-магістрантів має свої особливості: по-перше, дуже важливим є застосування нових форми самостійної роботи студента; по-друге, найбільш ефективно

поєднання цих форм та по-третє – це безпосередньо контроль за якістю виконання СР (консультації студентів, а також підбиття підсумків виконаних робіт під час планових занять з індивідуально-консультаційної роботи).

Щодо нових форм СРС, то тут можна відмітити що вони насамперед пов'язані з активними та інтерактивними методами навчання: нові форми тестових завдань (крім завдань з кількома правильних відповідей, бажано використовувати нові, так звані здвоєні завдання, а також завдання, в яких опускаються ключові слова); аналіз ситуацій (при цьому сама проблема не має однозначних рішень); аналізу інцидентів (на відміну від аналізу ситуації – студенти ставляться перед необхідністю пошуку додаткової інформації); розбір ділової кореспонденції, або «інформаційний лабіринт» (робота з документами, які стосуються повсякденної діяльності конкретного суб'єкта); метод проектів (орієнтований на реальний практичний результат, вчить студента самостійно мислити і залучати знання з інших областей і як не можна краще підходить для організації самостійної роботи студентів-магістрантів); використанні комп'ютера в формі квазівикладача (програми-тести, тренажери та ін.); навчальний зошит online; Web-квест (спеціальним чином організований вид дослідницької діяльності, при якій студенти здійснюють пошук інформації в мережі за вказаними адресами, що дозволяє студентам використовувати отриману інформацію в практичних цілях і розвивати вміння критичного мислення, аналізу, синтезу та оцінки інформації).

Отже, ніякі знання, не підкріплені самостійною діяльністю, не можуть стати справжнім надбанням людини. Самостійна робота має виховне значення: вона формує самостійність не тільки як сукупність умінь і навичок, а й як рису характеру, яка відіграє суттєву роль в структурі особистості сучасного студента-магістранта.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 №1556-VII // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18/print1406640904988178>.